

leum vil blive lidt over 900,000 Kr.; det bliver tilsammen 9 Millioner Kr. Det er den Indtægt, som Statskassen venter at faa af disse forfættelige Lovforslag, som her foreligger. Men naar den højtærede Minister siger: Det er jeg villig til at gaa ned til; jeg ofrer derved 1,600,000 Kr. foreløbig; jeg ofrer for Fremtiden 2,000,000 Kr., naar Olfatten naar sit fulde Beløb, saa siger jeg: Nu vel! saa maa den højtærede Minister finde sig i virkelig at bringe dette Offer, og den højtærede Minister maa ikke krøbe af os, at vi skulle gaa ind paa en ubegrænset Udgang til Stigning af Statens Indtægter. Vi se fuldstændig bort fra ethvert Hensyn til Bryggerne og til Olfbrugerne. Det ere vi en Gang ude over; det tages der ikke mere Hensyn til. Olfbrugerne skulle slagtes; Olfbrugerne ere jo umoralste Menneſter, det vide vi allesammen; de have godt af at betale, men vi have kun med Statskassen at gøre. Men saa tror jeg, at den højtærede Finansminister vistnok fra sit eget Standpunkt maa give os Forslagsstillere Ret i, at Statskassen ikke bør have Udsigt til at lukre herved eller til at tjene mere, end den har gjort Regning paa. Statskassen maa virkelig være beredt paa at bringe det Offer, som den højtærede Minister sagde, at Statskassen bringer, og skal ikke leve paa den Udsigt, at den maatte vinde det. Jeg tror ogsaa, at de ærede Medlemmer af det moderate Venstre maa stille sig paa det Standpunkt, at naar den højtærede Minister har erklæret sig rede til at ofre 1,600,000 Kr. i de første 4 Aar og derefter 2,000,000 Kr., saa vente vi virkelig, at den højtærede Finansminister ogsaa bringer dette Offer og ikke har som en Bagtanke: Na, jeg indvinder nok baade de 1,600,000 Kr. og de 2,000,000 Kr. og saa maatte adskillige Millioner til.

Formanden (Høgsbro): Det vilde være meget ønskeligt, om der kunde blive noget mere Ro i Salen, end der er for Øjeblikket.

Tanber: Det er ud fra dette Synspunkt, at vi have stillet et Forslag, som gaar ud paa, at naar vi gaa ud fra, at der 1ste April 1895 vil, efter den højtærede Ministers Beregning, være en Indtægt af 9 Mill. Kr., saa skal for hvert fulde 300,000 Kr., som Olfatten, Indførselstolden paa Sukker og Stenolie samt Afgiften af indenlandsk Koesukker har oversteget dette Beløb, Olfatten nedsettes med 50 Dre Tønden. Heri har der dog maattet gøres to Modifikationer. For det første har i Kalenderaaret

1895 Olfatten jo kun været 10 Kr. i de sidste 3 Fjerdingaar, men i det første Fjerdingaar kun 7 Kr., og Forfættelsen imellem Indtægterne af en 7 Kroners og en 10 Kroners Stat er med 600,000 Tønders Forbrug til Udgangspunkt for et Aar 1,800,000 Kr., og derfor maa man for Kalenderaaret 1895 regne 8,600,000 Kr., svarende til 9 Mill. Kr. for et Kalenderaar med fuld 10 Kr. i Stat. Som Følge deraf staa der, at i Kalenderaaret 1895 skal der tages Hensyn til, hvad Skatten har indbragt mere end 8,600,000 Kr., og først i de følgende Kalenderaar bliver 9 Millioner Normalsummen for disse Indtægter. Fremdeles vil der herimod kunne gøres den Indvending, at der kan være et enkelt Aar, da Forbruget har været meget stort, og saa daaler Forbruget igen, og det kan Statskassen ikke staa sig ved. Derfor bestemmes det i sidste Punktum, at hvis de nævnte Indtægtsstider i noget Kalenderaar indbringe mindre end 9 Mill. Kr., forhøjes atter Olfatten med 50 Dre Tønden for hver 300,000 Kr., som mangler i dette Beløb. Dog kan Olfatten ikke derved stige over 10 Kr. Tønden. Derved er der givet Statskassen Sikkerhed for, at naar Forbruget daaler, og Indtægten for Statskassen som Følge deraf bliver mindre, stiger Olfatten og stiger straks, det vil sige saa hurtig som muligt, idet man ikke lader mere end et Fjerdingaar gaa hen, førend den forhøjede Stat træder i Kraft. Jeg tror ikke, at der fra den ærede Ministers Standpunkt, saaledes som han udviklede det ved Sagens 1ste Behandling, vil kunne rejses nogen berettiget Indvending mod dette Forslag, og jeg tror, at man fra den samlede Oppositions Side, hvortil jeg tillader mig, trods alt, hvad der er foregaaet i denne Samling, fremdeles at henregne de ærede Herrer af det moderate Venstre, bestemt maa stille Fordring om, at Statskassen bringer det Offer, som er tilbudt, og at Statskassen ikke lever paa Udsigten til at indvinde betydelig mere ved de nævnte Skatter, end Ministeren under Forhandlingen udtrykkelig har erklæret er Regeringens Hensigt og Mening med, hvad Regeringen her er gaaet ind paa. Derfor tillader jeg mig at anbefale dette Forslag til Vedtagelse, idet jeg for øvrigt maa udtale, at saavel jeg som mine ærede Medforslagsstillere nanjet dette Forslags Vedtagelse forbeholde os vor Stilling til Loven i Almindelighed.

Finansministeren (Estrup): Det foreliggende Vindringsforslag indeholder jo Bestemmelser, som ikke ganske stemme med hinanden. Den ene Bestemmelse gaar ud paa, at dersom Indtægten af Olfatten og af